

DEMOCRACIA

SEMENARIO REPUBLICANO FEDERAL

ÓRGANO DEL PARTIDO REPUBLICANO FEDERALISTA DEL DISTRITO DE VILLANUEVA Y GELTRU

PRECIOS DE SUSCRIPCIÓN	REDACCIÓN Y ADMINISTRACIÓN	PRECIOS DE LOS ANUNCIOS (Pago adelantado)
Un mes : : : : : 0'50 pesetas.	Centro Republicano Federal, Plaza Constitución número.13, Villanueva y Geltrú. Insértense ó no los escritos que se remitan á la Redacción, no se devuelven los originales	En primera plana, 0'20 pesetas linea
Un trimestre : : : : : 1'50 "		En tercera " 0'15 " "
Número suelto : : : : : 0'10 "		En cuarta " 0'10 " "
NÚMERO ATRASADO: : : 0'25 "		Comunicados 0'20 " "
		Rebaja á los suscriptores y según el número de inserciones.

De Cooperació

Aném finalment a ocuparnos d'algun concepte equivocat que de la cooperació, o millor dit, del desenrotlló de la cooperació, es té.

Molt sovint sentireu dir: les cooperatives son institucions eminentment altruistas, dons tenen per objecte millorar les condicions econòmiques dels obrers i per lo tant no deuen emplear els procediments d'empreses egoistes com son totes les mercantils quin objecte es acaparar capital en benefici d'un reduit nombre d'individuos.

Aquesta afirmació que aparentment sembla veritat, enclou un gran absurde. Cert que l'ideal cooperatista es fer passar a la col·lectivitat els beneficis que avuy queden sobre les mans dels intermediaris; que aspira, mitjansant les cooperatives de producció, a fer arribar al obrer el producte íntegre del seu treball, mes, per lograr tot aixó, té de combatre contra molts enemics i sostenir una competència més forta que qualsevol altre industrial o comerciant, i aquesta competència precisament es lo que l'obliga a subjectarse estretament a les lleis econòmiques que regulen totes les empreses de producció o cambi.

Si per sostenir una caixa de retirs obrers o una escola s'intentés apujar arbitràriament els preus dels articles, es indubtable que amb tot i la bondat del fi perseguit quedaria sens clients. Si's volgués al contrari rebaxarlos, tindrà que subjectar-

se sempre la rebaixa al preu de compra o producció, i aixís podriem multiplicar indefinidament els exemples demostratius, de que'ls principis de l'economía regeixen igual per les cooperatives que pels altres industrials o comerciants.

Aquesta equivocació parteix de confondre els procediments *honradament* comercials, amb les trampes de que's valen moltíssims industrials per augmentar ilegalment els seus guanys. Els robos en el pes dels articles, la sofisticació dels mateixos, l'explotació del personal empleat, etc., *no son procediments comercials* si no estafas i abusos que'ls còdigs de tots els païssos civilisats castiguen i que si entre nosaltres están al ordre del día, se deu únicament á la falta de moralitat de les institucions que'ns regeixen i a la falta de cultura del poble que les soporta.

* * *

Aquestes son les reflexions que he cregut pertinent fer sobre la cooperació en general. Dels defectes enumerats no hi ha absolutament cap cooperativa que n'estigui neta del tot i he cregut prestar un bon servei a tots el cooperatistes, posant-los a la llum del día, encare que per molts no siguin cap novetat.

Es precis que'ns formém un càrrec exacte de lo que significa la cooperació i que tots en la mida de les nostres forces contribuím a pagar-la i enrobustirla.

La cooperació, diguin lo que vulguin els seus detractors, es una obra eminentment revolucionaria, sobre

tot si's funda en els principis col·lectivistas, com la Cooperativa Regeneradora que cada día, amb major éxit funciona en nostra vila.

Unicament amb ella es possible que'ls obrers s'emancipin de la caritat farisaica que dona una almoïna a cambi de cent humillacions. Per ella els obrers se fan càrrec del mecanisme complicat que l'absurda organització social fa necessari per l'intercanvi dels productes de primera necessitat.

Sense violències aparents, pero d'una manera constant, posa en pràctica l'expropiació del capital individual per convertirlo en capital d'una col·lectivitat. La obra de transformació positiva, perque no aspira a la destrucció de la riquesa sino a la seva desamortització.

Avans d'haverhi cooperatives, la suma de mil pessetes per exemple, era una cosa favulosa de la que amb prou feines podíen formar-se càrrec la majoria de proletaris: Avuy desde les mateixes maneijen cada día cantitats molt més grosses.

¿Quí tenia que dirlos hi als fundadors de la Cooperativa Regeneradora, que avans de 20 anys giraríen vuitanta sis mil pessetes en 6 mesos? Dons aquesta cantitat que a tots ens sembla grossa, no es encare res en comparació de lo que seria, si les paraules emancipació, lliberalisme y democracia, que molts tenen en la boca, els hi sortíessin del cor, per que si contradicció absurda hi ha en el mon, es la de que un individuo s'anomeni avensat i permeti que part